

На хмари, хмароньки, хмаринки...

Анатолій Клименко

На хмари, хмароньки, хмаринки
Без ліку можу я дивитись.
Їх коси, кісоньки, косинки
Не зможуть в синяві згубитись.

Їм вітер служить пастухом,
В блакиті довго випасає.
Збива до купи їх разом,
Або за обрій заганяє..

Отара біла, мов овець,
Легких хмаринок пробігає.
Жене їх вітер-поводир
Туди, де страху не буває.

Де воля вільно їм дає
Пливти у сині-сині далі.
Промінням ясним, золотим,
Розгонить їх старі печалі.

І попливе за ними сум,
Щоб радість дома залишалась.
Ніхто не скаже їм на глум,
Що їх біда чужим досталась.

Вони сліди зотлілих дум
Кладуть у радісні покоси.
Вони прогоняють липкий страх,
Коли зійдуть ранкові роси.

10.06.2026